

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

26 ноември 2015 година *

„Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони в Испания — Решение, с което помощите се обявяват отчасти за съвместими и отчасти за несъвместими с вътрешния пазар — Предимство — Услуга от общ икономически интерес — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Нови помощи“

По дело T-462/13

Comunidad Autónoma del País Vasco (Испания),

Itelazpi, SA, установено в Самудио (Испания),

представявани първоначално от N. Ruiz García, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo и M. Muñoz de Juan, впоследствие от Buendía Sierra и Lamadrid de Pablo, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват Ё. Gippini Fournier, В. Stromsky и Р. Němečková, в качеството на представители

ответник,

подпомагана от

SES Astra, установено в Бецдорф (Люксембург), за което се явяват F. González Díaz, F. Salerno и V. Romero Algarra, адвокати,

встъпила страна,

с предмет искане за отмяна на Решение 2014/489/ЕС на Комисията от 19 юни 2013 година относно държавна помощ SA.28599 (С 23/10) (ex NN 36/10, ex CP 163/2009), приведена в действие от Кралство Испания за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони (извън Кастилия Ла Манча) (ОВ L 217, стр. 52),

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: А. Dittrich (докладчик), председател, J. Schwarcz и V. Tomljenović, съдии,

секретар: J. Palacio González, главен администратор,

* Език на производството: испански.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 март 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Настоящото дело се отнася до мерките за изпълнение, приети от испанските органи в рамките на прехода от аналогово към цифрово телевизионно разпространение в Испания, що се отнася до цялата територия на Испания с изключение на автономна област Кастилия Ла Манча (Испания). Тази цифровизация, която може технически да се извърши посредством наземни или сателитни платформи, по кабел или чрез ширококолентов достъп през интернет, позволява по-ефикасно използване на радиочестотния спектър. При цифровото телевизионно разпространение телевизионният сигнал е по-устойчив срещу интерференции и може да бъде съпроводен от редица допълнителни услуги, които дават добавена стойност на програмата. Освен това процесът на цифровизиране позволява да се получи така нареченият „цифров дивидент“, т.е. освободени честоти, тъй като технологиите на цифровата телевизия обхващат много по-широк спектър от аналоговите технологии. Поради тези предимства Европейската комисия насърчава от 2002 г. цифровизирането в Европейския съюз.
- 2 Кралство Испания приема правната уредба, необходима за насърчаване на процеса на преход от аналогово към цифрово телевизионно разпространение, като по-конкретно обнародва Закон 10/2005 за приемане на спешни мерки за развитието на наземната цифрова телевизия, за либерализирането на кабелната телевизия и за поощряване на плурализма (Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo) от 14 юни 2005 г. (BOE № 142 от 15 юни 2005 г., стр. 20562, наричан по-нататък „Закон 10/2005“) и Кралски декрет 944/2005 за одобряване на националния технически план в полза на цифровата наземна телевизия (Real Decreto 944/2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre) от 29 юли 2005 г. (BOE № 181 от 30 юли 2005 г., стр. 27006, наричан по-нататък „Кралски декрет 944/2005“). Този кралски декрет предвижда задължение за националните телевизионни оператори в рамките на съответния им териториален обхват да покрият в частния сектор 96 % от населението и в публичния сектор — 98 % от населението.
- 3 За да организират прехода от аналогово към цифрово телевизионно разпространение, испанските власти разделят испанската територия на три отделни зони:
  - в зона I, която обхваща 96 % от испанското население и е считана за търговски рентабилна, разходите за прехода към цифровото разпространение се понасят от публичните и частните телевизионни оператори,
  - в зона II, която включва слабо урбанизирани и отдалечени райони, обхващащи 2,5 % от испанското население, телевизионните оператори не са инвестирали в цифровизацията поради липсата на интерес, вследствие на което испанските органи са предвидили публично финансиране,
  - в зона III, обхващаща 1,5 % от испанското население, топографията изключва възможността за наземно цифрово предаване, така че е предпочетено използването на сателитната платформа.

- 4 С решение от 7 септември 2007 г. испанският министерски съвет приема национален план в полза на прехода към цифрова наземна телевизия (наричана по-нататък „ЦНТ“) за прилагане на националния технически план, уреден с Кралски декрет 944/2005. С посочения план испанската територия се подразделя в рамките на 90 технически проекта за преход и се определя краен срок за преустановяване на аналоговото телевизионно разпространение за всеки един от тези проекти. Набелязаната с този план цел е посредством услугата за ЦНТ да се постигне покритие спрямо испанското население, сходно на покритието чрез аналоговата телевизия през 2007 г., а именно повече от 98 % по отношение на това население.
- 5 Тъй като е имало опасност задълженията за осигуряване на покритие, предвидени за ЦНТ (вж. т. 2 по-горе), да доведат до по-ограничено покритие спрямо испанското население в сравнение с покритието чрез съществуващото по-рано аналогово телевизионно разпространение, е било необходимо да се гарантира телевизионното покритие в зона II. Настоящото дело се отнася само до публичното финансиране, предоставено от испанските органи в подкрепа на наземното цифровизиране в посочената зона, и по-специално до финансирането на този процес във вътрешността на районите на Страната на баските, намиращи се в тази зона. В Страната на баските процентът на населението в същата зона е 9,5“.
- 6 На 29 февруари 2008 г. испанското Министерство на промишлеността, туризма и търговията (наричано по-нататък „МПТТ“) приема решение с цел подобряване на далекосъобщителните инфраструктури и определяне на критерии, както и разпределение на финансирането за действията, насочени към развитие на информационното общество в рамките на план, наречен „Avanza“. Одобреният по силата на това решение бюджет е отпуснат отчасти за цифровизацията на телевизията в зона II.
- 7 Между юли и ноември 2008 г. цифровизирането в зона II е проведено посредством редица допълнения към действащите рамкови споразумения от 2006 г., подписани от МПТТ и автономните области на Кралство Испания в рамките на плана „Avanza“. Вследствие на тези допълнения МПТТ превежда средства на автономните области, които се задължават да поемат останалите разходи по операцията със свои собствени бюджетни средства.
- 8 На 17 октомври 2008 г. испанският министерски съвет решава да отпусне допълнителни средства, за да разшири и допълни покритието на ЦНТ в рамките на проектите за преход, които е трябвало да бъдат приложени през първото шестмесечие на 2009 г. Средствата са предоставени след подписването на нови рамкови споразумения между МПТТ и автономните области през декември 2008 г. относно прилагането на националния план в полза на прехода към ЦНТ. На 29 май 2009 г. посоченият министерски съвет одобрява критериите за разпределяне на средствата, отпуснати за финансирането на инициативи в полза на прехода към ЦНТ.
- 9 След подписването на допълнения към рамковите споразумения от 2008 г. относно разширяване на покритието на ЦНТ и публикуването на тези рамкови споразумения и допълнения в *Boletín oficial del Estado* автономните области започват процеса на разширяване. За тази цел те организират процедури за възлагане на обществени поръчки или поверяват организирането им на частноправни предприятия. В някои случаи автономните области отправят искане до общините да поемат дейността по разширяване.
- 10 Най-общо в Испания са проведени два вида процедури за възлагане на обществени поръчки. Първият вид са процедури за възлагане на обществени поръчки за разширяване на покритието, които предполагат на изпълнителя да се възложи задачата да осигури оперативна мрежа за ЦНТ. За тази цел сред задачите, които трябва да се изпълнят, са изграждането и експлоатацията на мрежата, преносът на сигнала, разгръщането на мрежата и доставката на необходимото оборудване. Другите процедури за възлагане на обществени поръчки се отнасят до доставката на далекосъобщително оборудване.

- 11 Като цяло, между 2008 г. и 2009 г. за разширяването на покритието в зона II са инвестирани почти 163 милиона евро от централния бюджет, част от които от заеми при облекчени условия, отпуснати от МПТТ на автономните области, и 60 милиона евро от бюджетите на съответните шестнадесет автономни области. От друга страна, общините са финансирали разширяването с около 3,5 милиона евро.
- 12 От 2009 г. вторият етап след разширяването на ЦНТ в зона II се състои в организирането от някои автономни области на други процедури за възлагане на обществени поръчки или в сключване на договори без възлагане на обществени поръчки за експлоатацията и поддръжката на оборудването, цифровизирано и внедрено в хода на разширяването. Общата сума на средствата, предоставени чрез обществените поръчки за експлоатацията и поддръжката през 2009—2011 г., е възликала на не по-малко от 32,7 милиона евро.
- 13 В Страната на баските първият жалбоподател, Баската автономна област (Испания), упражнява своите правомощия в положението на законодателна и финансова автономия спрямо испанската държава съгласно разпоредбите на испанската конституция и на своя статут на автономия. Нейните правомощия обхващат по-специално областите на радио- и телевизионно разпространение, на услугите и на обществените инфраструктури при условията, предвидени в посочената конституция и разглеждания статут на автономия. Разгръщането, поддръжката и експлоатацията на телевизионната мрежа са възложени на втория жалбоподател, Iteiazpi, SA, публично предприятие, което е притежавано изцяло от баското правителство и на което последното е предоставило средства за поддръжането на процеса на наземна цифровизация.
- 14 На 18 май 2009 г. в Комисията е подадена жалба от европейски сателитен оператор, а именно SES Astra, отнасяща се до предполагаема схема за помощи в полза на прехода от аналогово към цифрово телевизионно разпространение в зона II. Според посочения оператор тази схема представлява помощ, за която не е отправено уведомление и която е довела до нарушаване на конкуренцията между платформите за наземно и сателитно телевизионно разпространение.
- 15 С писмо от 29 септември 2010 г. Комисията уведомява Кралство Испания, че е взела решение за откриване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС по отношение на въпросната помощ за цялата територия на Испания с изключение на автономната област Кастилия Ла Манча, за която е открита отделна процедура (наричано по-нататък „решението за откриване на процедурата“). С публикуването на решението за откриване на процедурата в *Официален вестник на европейския съюз* (ОВ С 337, стр. 17) на 14 декември 2010 г., Комисията приканва заинтересованите страни да представят становищата си.
- 16 След като получава становищата на испанските органи и на другите заинтересовани страни, на 19 юни 2013 г. Комисията приема Решение 2014/489/ЕС относно държавна помощ SA.28599 (С 23/10) (ex NN 36/10, ex CP 163/2009), приведена в действие от Кралство Испания за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони (извън Кастилия Ла Манча) (ОВ L 217, стр. 52, наричано по-нататък „обжалваното решение“), в разпоредителната част на което е предвидено следното:

„Член 1

Държавната помощ, предоставена на операторите на наземната телевизионна платформа за разгръщане, поддръжка и експлоатация на мрежата за цифрова наземна телевизия в зона II, неправомерно приложена от [Кралство] Испания в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС, е несъвместима с вътрешния пазар, с изключение на помощта, която е предоставена в съответствие с критерия за технологична неутралност.

Член 2

Предоставената индивидуална помощ по схемата, посочена в член 1, не представлява помощ, ако към момента на нейното предоставяне отговаря на условията, определени в правилата, приети в съответствие с член 2 от Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета, които са приложими към момента на предоставяне на помощта.

Член 3

1. [Кралство] Испания възстановява от операторите на цифрова наземна телевизия несъвместимата помощ, предоставена по схемата, посочена в член 1, независимо дали те са получили помощта пряко или по косвен път.
2. Върху подлежащите на връщане суми се дължат лихви от датата, на която те са били предоставени на получателите, до датата на тяхното възстановяване.
3. Лихвите се изчисляват с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията.
4. [Кралство] Испания анулира всички неизплатени плащания на помощ по схемата, посочена в член 1, считано от датата на уведомяване за настоящото решение.

Член 4

1. Възстановяването на помощта, предоставена по схемата, посочена в член 1, трябва да бъде незабавно и ефективно.
2. [Кралство] Испания осигурява изпълнението на настоящото решение в срок четири месеца от датата, на която е уведомена за него.
3. В срок два месеца след уведомяване за настоящото решение [Кралство] Испания представя на Комисията следната информация:
  - а) списък на получателите на помощта по схемата, посочена в член 1, и общия размер на помощта, получена от всеки един от тях по схемата; разделена по категориите, посочени в раздел 6.2 по-горе;
  - б) общата сума (главница и лихви), която следва да бъде възстановена от всеки получател;

[...]

Член 5

Адресат на настоящото решение е Кралство Испания“.

- 17 За да мотивира обжалваното решение, на първо място, Комисията приема, че различните актове, приети на централно равнище, и сключените и изменени споразумения между МПТТ и автономните области представляват основата на схемата за помощи за разширяването на ЦНТ в зона II. На практика автономните области са прилагали насоките, дадени от испанското правителство относно разширяването на ЦНТ (съображение 91 от посоченото решение).
- 18 На второ място, Комисията установява, че разглежданата мярка трябва да се счита за държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Като се има предвид, че посочената мярка е финансирана от държавния бюджет и от бюджетите на някои автономни области и общини,

ставало въпрос за намеса чрез държавни ресурси. Според Комисията разширяването на предавателните телевизионни мрежи е стопанска дейност и не попада в рамките на упражняването на властнически правомощия. Операторите на платформата на ЦНТ били преки получатели на помощта, докато оператори на мрежи, които са участвали в процедурите за възлагане на обществените поръчки за разширяване на покритието, били косвени получатели на помощта. Предимството от тази мярка за последните оператори било изборително, тъй като от нея се ползвал само секторът на телевизионното разпространение, като в този сектор същата мярка се отнасяла само до предприятията, които извършват дейност на пазара на наземната платформа. Съгласно обжалваното решение испанските органи са представили, като най-добър и единствен пример, случая с Баската автономна област (Испания), за да се позоват на липсата на държавна помощ съгласно критериите, изведени от Съда в решение от 24 юли 2003 г., *Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rec, EU:C:2003:415). Според Комисията обаче не е изпълнен първият критерий по това решение, съгласно който предприятието получател трябва да бъде действително натоварено с изпълнението на задължения за обществена услуга и тези задължения трябва да бъдат ясно определени. Освен това при липсата на гаранция за най-ниската за посочената автономна област цена, не бил изпълнен четвъртият критерий по посоченото решение. Според Комисията, предвид обстоятелството, че платформите за сателитно и наземно телевизионно разпространение са конкурентни, мярката за разгръщане, експлоатация и поддръжка на ЦНТ в зона II нарушава конкуренцията между двете платформи. Въпросната мярка оказвала въздействие и върху търговията в рамките на Съюза (съображения 94—141 от посоченото решение).

- 19 На трето място, Комисията установява, че разглежданата мярка не може да се счита за държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, независимо че тази мярка е насочена към постигане на ясно определена цел от общ интерес и че Комисията е признала наличието на пазарна неефективност. Според нея, след като посочената мярка не е съобразена с принципа на технологична неутралност, тази мярка не е пропорционална и не е подходящ инструмент за осигуряване на покритие на свободно приеманите канали за жителите на зона II (съображения 148—171 от обжалваното решение).
- 20 На четвърто място, Комисията приема, че при липсата на ясно определяне на експлоатацията на наземна платформа като обществена услуга, разглежданата мярка не може да бъде обоснована по член 106, параграф 2 ДФЕС (съображение 172 от обжалваното решение).
- 21 На пето място, Комисията отбелязва, че разглежданата мярка не е съществуваща помощ, тъй като тази мярка трябва да се счита за изменение, което засяга самата същност на първоначалната схема. Следователно испанските органи трябвало да отправят уведомление за тази мярка (съображения 173—175 от обжалваното решение).
- 22 На шесто място, Комисията уточнява различните случаи, в които испанските органи е трябвало да възстановят разглежданата помощ от преките и косвените получатели (съображения 179—197 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

- 23 На 30 август 2013 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 24 С отделен акт, подаден в секретариата на Общия съд на същия ден, жалбоподателите подават молба за допускане на обезпечение, в която по същество искат от председателя на Общия съд да спре изпълнението на обжалваното решение. С определение от 16 октомври 2013 г., *Comunidad Autónoma del País Vasco et Itelazpi/Комисия* (T-462/13 R, EU:T:2013:546), председателят на Общия съд е отхвърлил тази молба и е постановил, че ще се произнесе по съдебните разноси с решението по същество.

- 25 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 20 септември 2013 г., встъпилата страна е поискала да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията. Тази молба е уважена с определение от 10 февруари 2014 г., Comunidad Autónoma del País Vasco et Itelazpi/Комисия (T-462/13, EU:T:2014:81).
- 26 Встъпилата страна представя изявлението си при встъпване на 24 март 2014 г.. С акт, постъпил в секретариата на Общия съд на 24 април 2014 г., жалбоподателите представят становището си по това изявление. Комисията не е представила становище по изявлението при встъпване.
- 27 След доклада на съдията докладчик Общият съд (пети състав) решава да започне устната фаза на производството.
- 28 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г., Общият съд приканва Комисията да представи документи. Комисията изпълнява това искане в определения срок.
- 29 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 25 февруари 2015 г., жалбоподателите представят становища по доклада от съдебното заседание.
- 30 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 12 март 2015 г.
- 31 Жалбоподателите молят Общия съд:
- да установи, че изтъкнатите доводи са допустими и основателни,
  - да отмени обжалваното решение,
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 32 Комисията моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.
- 33 Встъпилата страна моли Общия съд:
- да уважи исканията на Комисията,
  - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебни разноски, свързани с встъпването ѝ в производството.

От правна страна

- 34 В началото следва да се отбележи, че жалбата е допустима, въпреки че жалбоподателите не са адресати на обжалваното решение, което впрочем Комисията не оспорва. Всъщност, що се отнася до първия жалбоподател, безспорно е, че той е взел решение да предостави част от спорните помощи на Страната на баските. Следователно обжалваното решение, което възпрепятства първия жалбоподател да упражнява, както би искал, своите собствени правомощия, които черпи пряко по силата на испанското право, засяга пряко и лично правното му положение (решения от 8 март 1988 г., Exécutif régional wallon и Glaverbel/Комисия, 62/87 и 72/87, Rec, EU:C:1988:132, т. 6 и 8, от 30 април 1998 г., Vlaamse Gewest/Комисия, T-214/95, Rec,

EU:T:1998:77, т. 29 и от 9 септември 2009 г., Diputación Foral de Álava и др./Комисия, T-227/01—T-229/01, T-265/01, T-266/01 и T-270/01, Сб., EU:T:2009:315, т. 76). Що се отнася до втория жалбоподател, като се има предвид, че е установена процесуалната легитимация на Баската автономна област и че става въпрос за една-единствена жалба, не следва да се разглежда процесуалната легитимация на втория жалбоподател (вж. в този смисъл решение от 24 март 1993 г., CIRFS и др./Комисия, C-313/90, Rec, EU:C:1993:111, т. 31).

- 35 В подкрепа на жалбата жалбоподателите изтъкват три основания. Първото е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като Комисията неправилно е установила наличието на държавна помощ. Второто основание е изведено от грешка при прилагане на правото при анализа на съвместимостта на разглежданата мярка с вътрешния пазар. С третото основание жалбоподателите посочват грешка при прилагане на правото, тъй като Комисията е констатирала наличието на нова помощ.

По първото основание, изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

- 36 Това правно се подразделя на две части. Жалбоподателите упрекуват Комисията, че е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като е установила наличието на държавна помощ. Първата част на основанието е изведена от липсата на икономическо предимство. В рамките на втората му част жалбоподателите поддържат, че вторият жалбоподател изобщо не е получил изборително предимство.

По първата част, изведена от липсата на икономическо предимство

- 37 Жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като е установила наличието на икономическо предимство за втория жалбоподател. Според тях подобно предимство не съществувало, тъй като са изпълнени критериите, изведени в решение на Съда по дело Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 8 по-горе (EU:C:2003:415).
- 38 В началото следва се припомни, че квалификацията като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС изисква всички посочени в тази разпоредба условия да са изпълнени. Първо, трябва да става въпрос за намеса на държавата или посредством държавни ресурси. Второ, тази намеса трябва да е в състояние да засегне търговията между държавите членки. Трето, тя трябва да предоставя предимство на своя бенефициер, поставяйки някои предприятия или някои производства в по-благоприятно положение. Четвърто, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията (вж. решение от 17 декември 2008 г., Ryanair/Комисия, T-196/04, Сб., EU:T:2008:585, т. 36 и цитираната съдебна практика).
- 39 Настоящото основание се отнася по-специално до третото от тези условия, съгласно което за държавни помощи се считат мерките на държавна намеса, които под каквато и да било форма са в състояние пряко или непряко да поставят предприятия в по-благоприятно положение или които трябва да се считат за икономическо предимство, което предприятието получател не би получило в нормални пазарни условия (вж. решение от 2 септември 2010 г., Комисия/Deutsche Post, C-399/08 P, Сб., EU:C:2010:481, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 40 Следва да се припомни, че в решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), Съдът е посочил, че доколкото държавната намеса трябва да се приема като компенсация, представляваща насрещната престация за извършените доставки на услуги от предприятията бенефициери, за да изпълнят задължения за обществена услуга, по такъв начин че в действителност тези предприятия не се възползват от финансово предимство и посочената намеса следователно няма за последица да ги постави в по-благоприятно конкурентно положение спрямо предприятията, които ги конкурират, подобна намеса не попада в обхвата на

член 107, параграф 1 ДФЕС. За да може обаче в конкретен случай такава компенсация да не бъде квалифицирана като държавна помощ, трябва да бъдат изпълнени кумулативно четири критерия (решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе, EU:C:2003:415, т. 87 и 88).

41 От съображения 114—128 от обжалваното решение е видно, че според Комисията в случая не са изпълнени първият и четвъртият критерий, изведени в решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415).

– По първия критерий, изведен в решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), относно изпълнението на задължения за обществена услуга

42 Според този критерий предприятието получател трябва да бъде действително натоварено с изпълнението на задължения за обществена услуга и тези задължения трябва да бъдат ясно определени (решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, т. 18 по-горе, EU:C:2003:415, т. 89).

43 Следва да се отбележи, че в съображения 119—126 от обжалваното решение Комисията е приела, че не е изпълнен първият критерий по решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415).

44 Съгласно съображение 119 от обжалваното решение испанският закон не уточнява, че експлоатацията на наземна мрежа е обществена услуга. Общ закон 11/1998 за далекосъобщенията (*Ley 11/1998, General de Telecomunicaciones*) от 24 април 1998 г. (BOE № 99 от 25 април 1998 г., стр. 13909, наричан по-нататък „Закон 11/1998“) предвиждал, че далекосъобщителните услуги, включително експлоатацията на мрежи за радио- и телевизионно разпространение, представляват услуга от общ икономически интерес (наричана по-нататък „УОИИ“), макар да нямат статут на обществени услуги, който е запазен за ограничен брой далекосъобщителни услуги, по-специално свързаните с държавната отбрана и гражданската защита, както и експлоатацията на телефонната мрежа. Общ закон 32/2003 за далекосъобщенията (*Ley 32/2003, General de Telecomunicaciones*) от 3 ноември 2003 г. (BOE № 264 от 4 ноември 2003 г., стр. 38890, наричан по-нататък „Закон 32/2003“) запазвал същото определение. Услугите за предаване на телевизионно разпространение, т.е. пренос на сигнали през далекосъобщителните мрежи, се считали за далекосъобщителни услуги и като такива са УОИИ, но не представляват обществена услуга.

45 Съгласно съображение 120 от обжалваното решение във всички случаи разпоредбите на испанския закон били неутрални по отношение на технологията. Посоченият закон определя далекосъобщенията като експлоатация на мрежи и предоставяне на услуги за електронни комуникации и прилежащи съоръжения. Далекосъобщенията представлявали пренос на сигнали през всяка телекомуникационна мрежа, а не специално през наземна мрежа. Освен това в този закон се посочва, че една от целите му е насърчаването, доколкото е възможно, на технологичната неутралност в правната уредба.

46 В съответствие със съображение 121 от обжалваното решение, въпреки че действащото законодателство, приложимо към момента на прехвърляне на средства, определя публичното телевизионно разпространение като обществена услуга, не било възможно това определение да се разшири, за да включи експлоатацията на конкретна поддържаща платформа. Нещо повече, когато съществували няколко платформи за предаване, една конкретна платформа не можело да се счита за „основна“ за излъчването на сигнали. Ето защо според Комисията, ако испанското законодателство бе обявило използването на конкретна платформа за излъчване на сигнали за обществена услуга, това би представлявало явна грешка.

- 47 Освен това в съображения 123 и 124 от обжалваното решение Комисията отхвърля доводите, че експлоатацията на наземни мрежи е определена за обществена услуга в междуправителствения споразумения, сключени между баското правителство, асоциацията на баските общини и трите регионални баски правителства.
- 48 В съображение 172 от обжалваното решение Комисията установява, препращайки към съображения 119—122 от същото, че нито Кралство Испания, нито баските органи са определили ясно експлоатацията на наземната платформа като обществена услуга.
- 49 Следва да се отбележи, че що се отнася до понятието за обществена услуга по смисъла на решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), страните не оспорват, че това понятие съответства на понятието за УОИИ по смисъла на член 106, параграф 2 ДФЕС (вж. в този смисъл решения от 12 февруари 2008 г., BUPA и др./Комисия, T-289/03, Сб., EU:T:2008:29, т. 162 и от 16 юли 2014 г., Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Комисия, T-309/12, EU:T:2014:676, т. 132).
- 50 Съгласно постоянната съдебна практика държавите членки имат широко право на преценка при определянето на това, което считат за УОИИ, и следователно определянето на тези услуги от държава членка може да бъде поставено под съмнение от Комисията само в случай на явна грешка (вж. решения от 15 юни 2005 г., Olsen/Комисия, T-17/02, Rec, EU:T:2005:218, т. 216, от 22 октомври 2008 г., TV2/Danmark и др./Комисия, T-309/04, T-317/04, T-329/04 и T-336/04, Сб., EU:T:2008:457, т. 101 и от 6 октомври 2009 г., FAV/Комисия, T-8/06, EU:T:2009:386, т. 63). Всъщност при липсата на хармонизирана правна уредба на Съюза в тази област, Комисията не е оправомощена да се произнася относно обхвата на задачите на обществената услуга, които общественият оператор е натоварен да изпълни, а именно относно размера на разходите, свързани с тази услуга, нито относно това доколко е подходящ направеният в това отношение от националните органи политически избор, нито относно икономическата ефективност на обществения оператор (вж. в този смисъл решения от 27 февруари 1997 г., FFSA и др./Комисия, T-106/95, Rec, EU:T:1997:23, т. 108 и от 1 юли 2010 г., M6/Комисия, T-568/08 и T-573/08, Сб., EU:T:2010:272, т. 139 и цитираната съдебна практика). От член 1, първо тире от Протокол № 26 относно услугите от общ интерес, допълващ Договорите за ЕС и за функционирането на ЕС, следва, че споделените ценности на Съюза по отношение на УОИИ по смисъла на член 14 ДФЕС включват по-конкретно основната роля и голямата дискреционна власт на националните, регионалните и местните органи за предоставяне, възлагане и организиране на УОИИ, така че да се доближават максимално до потребностите на ползвателите.
- 51 Правомощието за определяне на УОИИ обаче не е неограничено и не може да бъде упражнявано произволно само с цел да се избегне прилагането на правилата за конкуренция в отделен сектор, като телекомуникационния сектор (решение BUPA и др./Комисия, т. 49 по-горе, EU:T:2008:29, т. 168). За да може да се квалифицира като УОИИ, разглежданата услуга трябва да бъде от общ икономически интерес, който има специфичен характер в сравнение с други дейности от икономическия живот (решения от 10 декември 1991 г., Merci convenzionali porto di Genova, C-179/90, Rec, EU:C:1991:464, т. 27 и от 17 юли 1997 г., GT-Link, C-242/95, Rec, EU:C:1997:376, т. 53).
- 52 Обхватът на осъществявания от Общия съд контрол над оценките на Комисията непременно отчита обстоятелството, че определянето от държава членка на услуга като УОИИ, може да се постави под въпрос от Комисията единствено в случай на явна грешка. Този контрол все пак трябва да осигурява зачитането на някои минимални критерии, свързани по-специално с наличието на акт на публичната власт, който възлага на въпросните оператори задача за УОИИ, както и с универсалния и задължителен характер на тази задача (вж. решение от 7 ноември 2012 г., SVI/Комисия, T-137/10, Сб., EU:T:2012:584, т. 100 и 101 и цитираната съдебна практика). От друга страна, по силата на член 4 от Решение 2005/842/ЕО от 28 ноември 2005 година относно прилагането на член [106, параграф 2 ДФЕС] за държавната помощ във вид на

компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на УОИИ (ОВ L 312, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 186), отговорността за предоставянето на УОИИ се възлага на съответното предприятие чрез един или повече официални акта, видът на които може да се определя от държавата членка, като тези актове по-специално определят същността и продължителността на задълженията за предоставяне на обществена услуга и съответното предприятие и неговата територия. В параграф 12 от Рамката на Общността за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (ОВ C 297, 2005 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 216) се съдържат същите изисквания.

- 53 На първо място, жалбоподателите твърдят, че е изпълнен първият критерий по решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), тъй като според тях експлоатацията на мрежите за радио- и телевизионно разпространение е определена като УОИИ на национално равнище съгласно испанския закон и на равнището на автономната област в междуведомствените споразумения, сключени в Страната на баските, както е видно по-специално от съображение 119 от обжалваното решение. Те уточняват в съдебното заседание, че Закон 32/2003 представлява правната уредба, с която испанските органи се оправомощават да определят УОИИ. Безспорно било, че в случая са налице типичните характеристики, които се изискват, за да се определи УОИИ, и по-специално наличието на пазарна неефективност. Според жалбоподателите Комисията е стигнала до извода, че не е изпълнен първият критерий по решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415) въз основа на неправилно тълкуване на понятията за обществена услуга и за УОИИ в испанското право и в правото на Съюза.
- 54 Този довод не доказва, че Комисията неправилно е приела, че при липсата на ясно определяне на услугата за експлоатация на наземна мрежа като обществена услуга не е изпълнен първият критерий по решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415).
- 55 Всъщност, първо, експлоатацията на мрежа на ЦНТ в зона II не е определена от испанската държава на национално равнище като УОИИ по смисъла на правото на Съюза.
- 56 От съображение 119 от обжалваното решение несъмнено е видно, че услугата за експлоатацията на мрежите за радио- и телевизионно разпространение е квалифицирана от испанската държава като услуга от общ интерес по силата на член 2 от Закони 11/1998 и 32/2003, представени от Комисията в рамките на постановените от Общия съд процесуално-организационни действия (вж. т. 28 по-горе), тълкуван във връзка с член 1 от тези закони.
- 57 Както е видно обаче от член 2 от Закони 11/1998 и 32/2003, тази квалификация се отнася до всички далекосъобщителни услуги, включително мрежите за радио- и телевизионно разпространение. Впрочем самият факт, че дадена услуга е определена в националното право като услуга от общ интерес, не означава, че всеки оператор, който я извършва, е натоварен с изпълнението на задължения за предоставяне на обществена услуга, които са ясно определени по смисъла на решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415). Ако случаят беше такъв, всички далекосъобщителни услуги в Испания щяха да имат характера на УОИИ по смисъла на това решение, а от посочените закони не следва такъв извод. В това отношение следва да се посочи и че член 2, параграф 1 от Закон 32/2003 изрично предвижда, че услугите от общ интерес по смисъла на този закон, трябва да бъдат предоставяни при условията на свободна конкуренция. Впрочем квалифицирането на услуга като УОИИ по смисъла на решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415) изисква отговорността за управлението ѝ да е възложена на определени предприятия.

- 58 Освен това следва да се приеме, че Комисията изобщо не е допуснала грешка, като в съображения 119—125 от обжалваното решение е проверила дали е изпълнен първият критерий по решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), що се отнася до услугата за експлоатация на наземните мрежи, а не по отношение на услугата за експлоатация на мрежите за радио- и телевизионно разпространение, както поддържат жалбоподателите. В това отношение от съображение 120 от обжалваното решение е видно, че разпоредбите на Закон 32/2003 са неутрални по отношение на технологията и че далекосъобщенията представляват пренос на сигнали през всяка телекомуникационна мрежа, а не специално през наземна мрежа, което не е оспорено от жалбоподателите. Предвид тези уточнения в испанския закон, не може да се направи изводът, че в съображения 119 и 122 от обжалваното решение Комисията е счела неправилно, че в посочения закон експлоатацията на наземна мрежа не е определена като обществена услуга по смисъла на решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415).
- 59 Противно на твърдението на жалбоподателите, ограничаването на услугата за експлоатация на мрежите за радио- и телевизионно разпространение до конкретна платформа не представлява просто конкретна форма на тази услуга. Всъщност с оглед на принципа на технологична неутралност подобно ограничаване не е необходимо съгласно Закон 32/2003 и дори е в пряко противоречие с разпоредбите му.
- 60 Доколкото жалбоподателите твърдят, че наличието на право на преценка на испанските органи относно определянето на средство за предоставянето на УОИИ се потвърждава от членове 2 и 3 от Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, стр. 1), достатъчно е да се отбележи, че по силата на член 1, параграф 2 от нея посочената директива се прилага по отношение на възлагането на концесии за строителство или услуги на икономически оператори, което не се опровергава от факта, че членове 2 и 3 от тази директива подчертават значението на принципите на оперативна самостоятелност на административните органи, на равно третиране, на прозрачност и на недопускане на дискриминация.
- 61 Що се отнася до прилагането на правилата на конкуренция, трябва да се разграничат хипотезата, при която държавата действа като упражнява публичната власт, и тази, при която тя упражнява икономически дейности с промишлен или търговски характер, състоящи се в предлагане на стоки или услуги на пазара. В това отношение е без значение дали държавата действа пряко чрез орган, който е част от публичната администрация, или чрез образувание, на което е предоставила специални или изключителни права (вж. решения от 18 март 1997 г., *Diego Cali & Figli*, C-343/95, Rec, EU:C:1997:160, т. 16 и 17 и цитираната съдебна практика, и от 12 юли 2012 г., *Compass-Datenbank*, C-138/11, Сб., EU:C:2012:449, т. 35 и цитираната съдебна практика). Наличието или не на правосубектност, която е отделна от тази на държавата и е предоставена от националното право на орган, извършващ икономическа дейност, няма отражение върху наличието на финансови отношения между държавата и този орган и вследствие на това върху възможността за посочения орган да получава държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС (вж. решение от 24 март 2011 г., *Freistaat Sachsen* и *Land Sachsen-Anhalt*/Комисия, T-443/08 и T-455/08, Сб., EU:T:2011:117, т. 129 и цитираната съдебна практика).
- 62 Второ, по смисъла на правото на Съюза експлоатацията на мрежа на ЦНТ също не е определена като на равнището на автономната област в междуведомствените споразумения, сключени в Страната на баските.
- 63 В това отношение следва да се отбележи, че несъмнено в разглежданите междуведомствени споразумения баските органи са признали, че ценности като всеобщ достъп до информация и плурализъм на информацията изискват универсалност на свободно приеманата телевизия, и като са припомнили необходимостта баските граждани да имат достъп до цялостното

предлагане на ЦНТ, те са приели при тези обстоятелства, че поемат разширяването на покритието на държавните мултиплекси при посочените условия. Въпреки това, както посочва Комисията в съображение 124 от обжалваното решение, никоя от разпоредбите на тези междуведомствени споразумения не показва, че експлоатацията на наземна мрежа се счита за обществена услуга. Освен това жалбоподателите подчертават изрично, че в нито един момент първият жалбоподател не е твърдял, че именно предоставянето на услугата за телевизионно разпространение чрез наземната платформа, а не предоставянето на услугата чрез други платформи, представлява УОИИ.

- 64 Следва да се припомни и че Закон 32/2003, който според жалбоподателите представлява правната уредба, с която испанските органи се оправомощават да определят УОИИ, се характеризира със спазването на принципа на технологична неутралност (вж. т. 58 по-горе). При това положение не може да се направи изводът, че в разглежданите междуведомствени споразумения баските органи са определили експлоатацията на мрежата на ЦНТ като УОИИ, като са изключили използването на всяка друга технология за преноса на телевизионен сигнал в зона II.
- 65 На второ място, жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е разграничила предоставянето на услугата за телевизионно разпространение от експлоатацията на мрежи за телевизионно разпространение. Според тях, ако е безспорно, че услугата за телевизионно разпространение е обществена услуга, гарантирането и финансирането на мрежата, която позволява да се предоставя тази услуга, също е от основно значение и преследва общ интерес. В това отношение те се позовават на Закон 31/1987 за организирането на далекосъобщенията (Ley 31/1987 de Ordenación de las Telecomunicaciones) от 18 декември 1987 г. (BOE № 303 от 19 декември 1987 г., стр. 37409, наричан по-нататък „Закон 31/1987“), съгласно който услугите за аудио-визуално телевизионно разпространение чрез наземни вълни са обществени услуги.
- 66 В това отношение следва да се припомни, че преносът несъмнено е необходим за телевизионното разпространение. Всъщност, въпреки че съгласно съдебната практика техниката на пренос не е определящ фактор при преценката на понятието за телевизионно разпространение (решения от 2 юни 2005 г., *Mediakabel*, C-89/04, Rec, EU:C:2005:348, т. 33 и от 22 декември 2008 г., *Kabel Deutschland Vertrieb und Service*, C-336/07, Сб., EU:C:2008:765, т. 64), така или иначе между двете услуги съществува връзка на зависимост.
- 67 Все пак, както твърди Комисията услугата за телевизионно разпространение трябва да се разграничава от тази за експлоатация на мрежите за разпространение. Всъщност става въпрос за две отделни дейности, които се извършват от различни предприятия, упражняващи дейност на различни пазари. Докато услугата за телевизионно разпространение се осигурява от предприятия за телевизионно разпространение, т.е. телевизионни оператори, услугата за експлоатация на мрежите за разпространение се осигурява от оператори на платформи за излъчване на сигнали, а именно посредством наземни или сателитни платформи, по кабел или чрез широколентов достъп през интернет.
- 68 Както поддържа встъпилата страна, подобно разграничение се установява и в сектора на съобщенията. От съображение 5 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195) е видно, че е необходимо да се раздели регулирането на преноса от регулирането на съдържанието.
- 69 Жалбоподателите се позовават и на обстоятелството, че Протокол № 29 за системата на публичното радиоразпръскване в държавите членки, допълващ Договорите за ЕС и за функционирането на ЕС, подчертава правомощието на държавите членки относно мисията за обществена услуга, така както е възложена, определена и организирана от всяка държава

членка. В това отношение следва да се отбележи, че този протокол се прилага за сектора на телевизионното разпространение (решение от 10 юли 2012 г., TF1 и др./Комисия, T-520/09, EU:T:2012:352, т. 94), и по-точно за финансирането на услугата за телевизионно разпространение, възложена на предприятията за телевизионно разпространение, а именно на телевизионните оператори. За разлика от това посоченият протокол не се отнася до финансирането на операторите на платформи за излъчването на сигнали.

- 70 От друга страна, когато в Протокол № 29 за системата на публичното радиоразпръскване в държавите членки, допълващ Договорите за ЕС и за функционирането на ЕС, държавите членки са заявили, че публичното радиоразпръскване в държавите членки е пряко свързано с демократичните, социалните и културните потребности на всяко общество, както и с необходимостта от запазването на плурализма в медиите, те са се позовали пряко на създадените от тях системи за радиоразпръскване, натоварени с разпространението на общи телевизионни програми за цялото население на тези държави (решение от 26 юни 2008 г., SIC/Комисия, T-442/03, Сб., EU:T:2008:228, т. 198). В случая обаче, тъй като Кралски декрет 944/2005 предвижда задължение за националните телевизионни оператори в рамките на съответния им териториален обхват да покрият в частния сектор 96% от населението и в публичния сектор — 98% от населението (вж. т. 2 по-горе) и за почти цялата зона II подобно задължение за покритие гарантира достъпа до обществените канали, като топографията на зона III изключва възможността за наземно цифрово предаване (вж. т. 3 по-горе), разглежданата мярка е била насочена по същество към разширяването на покритието от телевизионните оператори от частния сектор по отношение на населението. Освен това следва да се отбележи, че целите на посочения протокол, насочен към гарантиране на демократичните, социалните и културните потребности на обществото и към запазването на плурализма в медиите, нямат никаква връзка с избора на технологията на разпространение.
- 71 Що се отнася до довода относно Закон 31/1987, той трябва да бъде отхвърлен. Всъщност, от една страна, този закон не е представен пред Общия съд. Следва обаче да се припомни, че в рамките на приемане на решение в областта на държавните помощи установяването на националното право е фактически въпрос (вж. в този смисъл решение от 21 декември 2011 г., A2A/Комисия, C-318/09 P, EU:C:2011:856, т. 125 и цитираната съдебна практика). Въпросът дали и доколко дадена разпоредба от националното право се прилага към съответния случай зависи от фактическата преценка на съда и е подчинен на правилата за събирането на доказателства и за разпределянето на тежестта на доказване (решение от 20 септември 2012 г., Франция/Комисия, T-154/10, Сб., EU:T:2012:452, т. 65). От друга страна, при всяко положение доводът на жалбоподателите, че по силата на посочения закон услугите за аудио-визуално телевизионно разпространение чрез наземни вълни са обществени услуги, не позволява да се направи изводът, че наред с услугите за телевизионно разпространение същият закон определя и други услуги като обществени.
- 72 От друга страна, следва да се отбележи, че в нито един момент жалбоподателите не са били в състояние да определят кои задължения за обществена услуга са предвидени в тежест на операторите на мрежи на ЦНТ в испанския закон или в споразуменията за експлоатация, нито са представили доказателства в това отношение.
- 73 На трето място, доколкото жалбоподателите твърдят, че действията на Комисията са били противоречиви, тъй като тя вече е приела, че разгръщането на широколентови мрежи може да се счита за УОИИ, доводът им не може да се приеме. Всъщност трябва да се провери за всяка услуга поотделно дали са изпълнени изискванията на първия критерий по решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), а именно дали предприятието получател действително е натоварено с изпълнението на задължения за обществена услуга и дали тези задължения са ясно определени. Следва да се припомни, че понятието за държавни помощи е обективно понятие, което зависи единствено от това дали държавната мярка предоставя или не предимство на едно или на няколко предприятия.

Следователно практиката на Комисията при вземане на решения в тази област, по която също е налице противоречие между страните, не може да бъде решаваща (решение от 4 март 2009 г., *Associazione italiana del risparmio gestito и Fineco Asset Management/Комисия*, T-445/05, Сб., EU:T:2009:50, т. 145 и цитираната съдебна практика). От друга страна, следва да се отбележи, че спазването на принципа на технологична неутралност също има решаващо значение за определянето на услугата за създаване и експлоатация на електронна съобщителна мрежа с много висока скорост като УОИИ (решение от 16 септември 2013 г., *Hiad и др./Комисия*, T-325/10, EU:T:2013:472, т. 142—145).

- 74 В това отношение, що се отнася до довода на жалбоподателите, че действията на Комисията са били противоречиви, тъй като тя е приела изключителния избор на сателитната технология за предоставянето на услугата за телевизионно разпространение в зона III, достатъчно е да се посочи, че услугата за експлоатация в посочената зона не се обхваща от предмета на настоящото дело и че тази зона е определена като територия, в която поради нейните орографски условия приемането на наземния сигнал не е възможно или е свързано с изключителни трудности. Освен това обстоятелството, че Комисията приема избора на една технология в дадена зона, не може да обоснове избора на друга технология в друга зона.
- 75 Жалбоподателите поддържат и че Комисията неправилно е обосновала позицията си, като се е позовала на делото относно държавната помощ, приведена в изпълнение от Федерална република Германия в полза на въвеждането на ЦНТ (DVB-T) в района на Берлин-Бранденбург (Германия), по което дело са постановени решенията от 6 октомври 2009 г., Германия/Комисия (T-21/06, EU:T:2009:387) и решенията от 15 септември 2011 г., Германия/Комисия (C-544/09 P, EU:C:2011:584). В това отношение следва да се отбележи, че в тези решения съдът на Съюза не е разгледал въпроса дали услугата за експлоатация на наземна мрежа е надлежно определена като УОИИ съгласно изискванията на първия критерий по решение *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415). Разгледан е по-скоро въпросът дали разглежданата помощ е съвместима с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС. Комисията се позовава на тази помощ също в този контекст, както е видно от бележка под линия 77 от обжалваното решение.
- 76 На четвърто място, що се отнася до извода на Комисията, изложен субсидиарно в съображение 121 от обжалваното решение, съгласно който определянето като обществена услуга на експлоатацията на конкретна поддържаща платформа, в случая тази на наземната платформа, е представлявало явна грешка на испанските органи, жалбоподателите поддържат, че Комисията не може да се ограничи до констатацията, че тъй като са избрали определена технология, те са допуснали явна грешка. Според тях принципът на технологична неутралност не представлява абсолютен принцип. Като се позовават на две проучвания, те твърдят, че Комисията е трябвало да провери дали извършеният от испанските органи анализ относно избора на приложимата технология е явно погрешен.
- 77 Вярно е, че от общата структура на Договора следва, че производството по член 108 ДФЕС никога не трябва да води до резултат, който противоречи на конкретните разпоредби на Договора (вж. решенията от 15 април 2008 г., *Nuova Agricast*, C-390/06, Сб., EU:C:2008:224, т. 50 и цитираната съдебна практика, и от 16 октомври 2013 г., *TF1/Комисия*, T-275/11, EU:T:2013:535, т. 41 и цитираната съдебна практика). Свободата на преценка на държавите членки да конфигурират своите УОИИ не може да се упражнява по начин, който да води до нарушение на принципа на равно третиране, което, що се отнася до услугата за експлоатация на мрежите, се осигурява в частност посредством принципа на технологична неутралност. По този начин, когато съществуват няколко платформи за предаване, както е в случая, не е възможно да се приеме, че една от тях е основна за преноса на сигнали за телевизионно разпространение, без да се спазва принципът на технологична неутралност. Следователно, като определят услугата за експлоатация на мрежа TNT като УОИИ, испанските органи не трябва да дискриминират другите платформи. Система на ненарушена конкуренция като предвидената в Договора за

функционирането на ЕС може да се гарантира само ако се осигурят равни възможности за различните икономически оператори (вж. решение от 28 февруари 2013 г., *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*, C-1/12, Сб., EU:C:2013:127, т. 88 и цитираната съдебна практика).

78 Спазването на принципа на технологична неутралност не означава, че във всички случаи определянето на конкретна платформа за експлоатацията на мрежи за телевизионно разпространение представлява явна грешка. В съображение 121 от обжалваното решение Комисията е установила явна грешка на испанските органи поради определянето на конкретна платформа за тази цел. Следователно тя не е проверила дали подобен избор е обективно обоснован в конкретния случай при отчитане на широкото право на преценка на испанските органи относно определянето на това, което считат за УОИИ. Вярно е, че при разглеждането на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС Комисията е проверила дали може да се приеме изборът на дадена технология. Тези съображения обаче не могат да се вземат предвид, за да се реши въпросът дали Комисията правилно е установила наличието на явна грешка, допусната от испанските органи при определянето на УОИИ, тъй като по силата на член 107, параграф 1 ДФЕС проверката на законосъобразността на определянето на УОИИ е различна от тази за съвместимостта на помощ съгласно член 107, параграф 3 ДФЕС. Всъщност, докато държавите членки разполагат с широко право на преценка за определянето на УОИИ, Комисията има широко право на преценка по въпроса дали дадена помощ е съвместима с общия пазар. Следователно, като се има предвид, че Комисията не е разгледала по-задълбочено избора на държавата членка, тя неправилно е установила наличието на явна грешка, допусната от испанските органи при определянето на конкретна платформа за тази експлоатация.

79 С оглед на изложеното по-горе, въпреки че Комисията неправилно е приела, че определянето на конкретна платформа за експлоатацията на мрежите за телевизионно разпространение представлява явна грешка на испанските органи, първият критерий по решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415) не е изпълнен при липсата на ясно и точно определяне на разглежданата услуга като публична услуга, както е установила Комисията в съображения 119—125 от обжалваното решение.

– По четвъртия критерий, възприет в решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415) относно гаранцията за най-ниска за териториалната общност цена

80 Съгласно този критерий, когато изборът на предприятието, което да бъде натоварено в конкретния случай да изпълнява задължения за обществена услуга, не е направен в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, позволяваща да се избере кандидат, който може да предоставя тези услуги на най-ниската за териториалната общност цена, равнището на необходимата компенсация трябва да бъде определено въз основа на анализ на разходите, които добре управлявано и подходящо оборудвано, с цел да може да удовлетвори необходимите изисквания за обществена услуга, средно предприятие би направило, за да изпълни тези задължения, като се имат предвид свързаните с това приходи, както и разумна печалба при изпълнението на тези задължения (решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе, EU:C:2003:415, т. 93).

81 В съображение 128 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че тъй като не е проведена процедура за възлагане на обществена поръчка, баските органи поддържат, че този критерий е изпълнен, тъй като публичното предприятие на баското правителство, което предоставя услуги за пренос и разпространение на радио и телевизия е добре управлявано и подходящо оборудвано да изпълни необходимите дейности. Като се основава на проучване, в което се сравняват разходите и което не е предоставено на Комисията, баските органи заключават, че сателитната инфраструктура би струвала по-скъпо от модернизиранието на наземната мрежа на посоченото публично предприятие. Според Комисията обаче, с оглед на това да бъде изпълнен

разглежданият критерий, не било достатъчно сравнение със сателитната технология, за да се установи, че това публично предприятие е ефективно, като се има предвид, че и други наземни оператори биха могли да извършват тази услуга на по-ниска цена. Ето защо Комисията е стигнала до извода, че в случая с Баската автономна област не е изпълнен четвъртият критерий по решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415).

- 82 Жалбоподателите оспорват тези съображения и твърдят, че вторият жалбоподател е добре управлявано предприятие в сектора на операторите на наземни мрежи и че разходите му са в съответствие с пазара. В междуведомствените споразумения, сключени в това отношение между баските органи, били взети предвид параметрите на пазара за определянето на възнаграждението му. Ето защо според жалбоподателите компенсирането на втория жалбоподател отговаряло на пазарните цени и гарантирало, че услугата ще се предоставя на най-ниска цена. Освен това, когато вторият жалбоподател получавал доставки, оборудване и други услуги, той извършвал това винаги посредством обществени поръчки. Нещо повече, според жалбоподателите вторият жалбоподател вече е разполагал с необходимата материална инфраструктура за преноса на мрежата, за разлика от други предприятия. Процесът на цифровизация бил обикновено приспособяване на съществуващите мрежи чрез преминаване от аналоговата към цифровата технология. Изборът на друг оператор би довел до дублиране на инфраструктурата, което именно забранила Комисията в рамките на разгръщането на широколентова мрежа. Следователно вторият жалбоподател бил единственият оператор на наземни мрежи, който можел да предоставя разглежданата услуга. Според жалбоподателите тяхната преценка се потвърждава от практиката на Комисията относно схемата за държавна помощ, прилагана от Република Словения в рамките на нейното законодателство за квалифицираните производители на енергия. Накрая, разходите за наземното решение били по-ниски от тези за сателитното решение, което се потвърждавало от доклад, изготвен от първия жалбоподател. Противно на посоченото от Комисията в бележка под линия 69 от обжалваното решение, Комисията е получила този доклад.
- 83 В това отношение следва да се отбележи, първо, че в съображение 128 от обжалваното решение Комисията е приела по същество, че не е изпълнен четвъртият критерий по решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), тъй като баските органи не са доказали, че вторият жалбоподател е ефективно предприятие, като се има предвид, че други оператори на наземни мрежи също биха могли да предоставят разглежданата услуга на най-ниска цена. Следователно въпросът дали разходите за наземното решение са по-ниски от тези за сателитното решение не е относим в рамките на проверката дали е изпълнен настоящият критерий. Тъй като докладът на баските органи, посочен в бележка под линия 69 от посоченото решение, се отнася до този аспект, въпросът дали същият доклад е изпратен на Комисията е ирелевантен при преценката дали Комисията е имала основание да счете, че не е изпълнен четвъртият критерий по решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415).
- 84 Второ, следва да се отхвърли доводът, че вторият жалбоподател е добре управлявано предприятие, поради обстоятелството че той би получил компенсация само за разходите, които действително са извършени за закупуването на необходимото оборудване, тъй като в междуведомствените споразумения, сключени в това отношение между баските органи, били отчетени параметрите на пазара за определянето на неговото възнаграждение. Всъщност, от една страна, следва да се отбележи, че дейността на втория жалбоподател не е ограничена до закупуването на оборудване и че Баската автономна област му е поверила разгръщането, поддръжката и експлоатацията на телевизионната мрежа в Страната на баските (вж. т. 13 по-горе). От друга страна, както поддържа Комисията, посочването в тези споразумения на стойността на инвестицията и на очакваните текущи разходи не замества анализа на разходите, които добре управлявано и подходящо оборудвано, с цел да може да удовлетвори

необходимите изисквания за обществена услуга, средно предприятие би направило, за да изпълни тези задължения, като се имат предвид свързаните с това приходи, както и разумна печалба при изпълнението на тези задължения.

- 85 Трето, следва да се отхвърли доводът, че вторият жалбоподател вече е разполагал с необходимата материална инфраструктура за преноса на мрежата, за разлика от други предприятия, и че процесът на цифровизация бил обикновено приспособяване на съществуващите мрежи, така че изборът на друг оператор би довел до дублиране на инфраструктурата. Всъщност този довод съвсем не доказва, че вторият жалбоподател е избран въз основа на анализ на разходите, които добре управлявано и подходящо оборудвано, с цел да може да удовлетвори необходимите изисквания за обществена услуга, средно предприятие би направило. Жалбоподателите не са доказали, че възлагането на разглежданата услуга на друг оператор на наземни мрежи би довело до дублиране на инфраструктурата. Не е изключена възможността, както поддържа Комисията, разгръщането на наземната мрежа да се повери на други оператори, без да се налага те да развият нова инфраструктура.
- 86 Четвърто, относно довода, че преценката им се потвърждава от Решение С 7/2005 на Комисията от 24 април 2007 г. относно схемата за държавна помощ, прилагана от Република Словения в рамките на нейното законодателство за квалифицирани производители на енергия, следва да се отбележи, от една страна, че енергийният сектор и секторът на телевизионното разпространение са съпоставими, така че преценката на Комисията в единия случай може да се приложи към другия случай. От друга страна, както вече бе припомнено (вж. т. 73 по-горе), понятието за държавни помощи е обективно понятие, което зависи единствено от това дали държавната мярка предоставя или не предимство на едно или на няколко предприятия. Следователно практиката на Комисията при вземане на решения в тази област, по която също е налице противоречие между страните, не може да бъде решаваща.
- 87 Пето, следва да се отхвърли доводът, че баската администрация може да повери разглежданата услуга на втория жалбоподател без предварително провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка поради характера му на присъщо на администрацията средство за постигането на цели. Всъщност самият факт, че администрацията извършва престация със своите собствени средства, не представлява гаранция за най-ниска за териториалната общност цена.
- 88 Следователно жалбоподателите не са доказали, че Комисията неправилно е установила, че не е изпълнен четвъртият критерий по решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415).
- 89 От изложеното по-горе следва изводът, че в нито един момент не са били изпълнени кумулативно всички критерии по решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415). Следователно Комисията не е допуснала грешка, като е установила наличието на икономическо предимство за втория жалбоподател.
- 90 Ето защо първата част на първото основание трябва да бъде отхвърлена.

По втората част, изведена от липсата на избирателно предимство

- 91 Жалбоподателите твърдят, че вторият жалбоподател не е получил избирателно предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като само е предоставял услуги, считани за УОИИ, при спазване на критериите, изведени в решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415). В обжалваното решение критерият за избирателност съвпадал с твърдяното нарушение на принципа на технологична неутралност.

- 92 Този довод трябва да бъде отхвърлен.
- 93 Всъщност, от една страна, противно на твърдението на жалбоподателите, в обжалваното решение критерият за избирателност не „съвпада“ с нарушението на принципа на технологична неутралност. От съображение 113 от обжалваното решение е видно, че според Комисията предимството е избирателно, тъй като разглежданата мярка е приложима само за сектора на радио- и телевизионното разпространение и че в рамките на този сектор посочената мярка се отнася само до предприятията, осъществяващи дейност на пазара на наземни платформи.
- 94 От друга страна, следва да се отбележи, че критерият за избирателност по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС изисква разглежданата мярка да поставя някои предприятия или някои производства в по-благоприятно положение. Този критерий е присъщ на понятието за държавна помощ (вж. т. 38 по-горе). Следователно, дори да се приеме, че вторият жалбоподател е предоставял УОИИ при спазване на критериите, изведени в решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), това не доказва, че Комисията неправилно е счела в съображение 113 от обжалваното решение, че разглежданата мярка има избирателен характер.
- 95 От друга страна, следва да се отбележи, че мярка като разглежданата в случая не спада към приложимите без разлика към всички стопански субекти. Следователно тя не може да се счита за обща мярка на данъчната или икономическата политика, която не представлява държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС (вж. в този смисъл решения от 10 януари 2006 г., *Cassa di Risparmio di Firenze* и др., C-222/04, Rec, EU:C:2006:8, т. 135 и от 18 юли 2013 г., P, C-6/12, Сб., EU:C:2013:525, т. 18 и цитираната съдебна практика).
- 96 Следователно втората част на първото основание, а оттук и основанието като цяло, следва да бъдат отхвърлени.

По второто основание, изведено от грешка при прилагане на правото при анализа на съвместимостта на разглежданата мярка с вътрешния пазар

- 97 Това основание се подразделя на две части. Първата част се отнася до грешка, допусната от Комисията при прилагане на Решение 2005/842. В рамките на втората част жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е приела, че разглежданата мярка не е съвместима с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

По първата част, изведена от грешка при прилагането на Решение 2005/842

- 98 Жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е приела, че разглежданата мярка не е съвместима с вътрешния пазар съгласно член 106, параграф 2 ДФЕС и съгласно Решение 2005/842, което е било в сила към момента на подписването на концесионните договори в полза на втория жалбоподател. Според тях испанските органи са определили разглежданата услуга като УОИИ и баските органи са натоварили втория жалбоподател с извършването на тази услуга в Страната на баските. Освен това посоченото решение освобождавало испанските органи от задължението да отправят уведомление до Комисията, като се има предвид, че годишният размер на компенсацията за разглежданата услуга бил под 30 милиона евро. Нещо повече, другите условия за прилагането на това решение били изпълнени, тъй като компенсацията за втория жалбоподател не надхвърляла необходимото за покриване на разходите за услугата.
- 99 Този довод трябва да бъде отхвърлен. Всъщност съгласно член 1 от Решение 2005/842 то установява условията, при които държавната помощ във вид на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на УОИИ, трябва

да се счита за съвместима с общия пазар и изключена от изискването за уведомяване, посочено в член 108, параграф 3 ДФЕС. Като се има предвид, че вече бе установено, че Комисията е имала основание да приеме, че операторите на наземни мрежи в Страната на баските не са били натоварени с извършването на УОИИ (вж. точки 42—79 по-горе), посоченото решение не е било приложимо в случая и Комисията не е допуснала грешка, като е приела в съображение 172 от обжалваното решение, че не може да се направи позоваване на изключението по член 106, параграф 2 ДФЕС.

100 Ето защо първата част от настоящото основание трябва да бъде отхвърлена.

По втората част, изведена от нарушение на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС

101 Жалбоподателите упрекуват Комисията, че е нарушила член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тъй като е отрекла, от една страна, факта, че разглежданата мярка е технологично неутрална, подходяща и пропорционална, и от друга страна, факта, че тя представлява минимална мярка, необходима за постигането на преследваната цел, като се избегне неоправдано нарушаване на конкуренцията.

– По първото оплакване, изведено от грешки относно технологичната неутралност, подходящия характер и пропорционалността на разглежданата мярка

102 Жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е приела, че разглежданата мярка не е съобразена с принципа на технологична неутралност, не е пропорционална и не представлява подходящ инструмент.

103 От съображения 153—167 от обжалваното решение е видно, че Комисията е счела, че разглежданата помощ не може да се счита за съвместима с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тъй като според нея разглежданата мярка не е съобразена с принципа на технологична неутралност, не е пропорционална и не е подходящ инструмент за осигуряване на покритие на свободно приеманите канали за жителите на зона II. В това отношение тя приема в съображение 155 от обжалваното решение, че преобладаващата част от обществените поръчки не са били неутрални по отношение на технологията, тъй като в тях се посочват наземната технология и ЦНТ. Съгласно съображения 156 и 157 от това решение нито едно проучване не доказва в достатъчна степен преимуществата на наземната платформа над сателитната. Що се отнася до пропорционалността на разглежданата мярка, в съображение 166 от същото решение Комисията приема, че испанското правителство би могло поне да насърчи автономните области да вземат предвид при процедурите за възлагане на обществени поръчки възможните рентабилни решения за икономия на разходи, предлагани от определени платформи.

104 Следва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика дерогациите от общия принцип за несъвместимост на държавните помощи с вътрешния пазар, закрепен в член 107, параграф 1 ДФЕС, трябва да се тълкуват стриктно (вж. решения от 29 април 2004 г., Германия/Комисия, C-277/00, Rec, EU:C:2004:238, т. 20 и цитираната съдебна практика, и от 14 октомври 2010 г., Nuova Agricast и Sofra/Комисия, C-67/09 P, Сб., EU:C:2010:607, т. 74 и цитираната съдебна практика).

105 Освен това следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика при прилагането на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС Комисията разполага с широко право на преценка, чието упражняване предполага сложна оценка от икономическо и социално естество. Съдебният контрол върху упражняването на това право на преценка се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно и дали не е налице грешка при прилагане на правото, явна грешка в преценката на

фактите или злоупотреба с власт (решения от 26 септември 2002 г., Испания/Комисия, C-351/98, Rec, EU:C:2002:530, т. 74 и от 29 април 2004, Италия/Комисия, C-372/97, Rec, EU:C:2004:234, т. 83).

- 106 Следва да се припомни и че, макар Комисията да разполага със свобода на преценка в икономическата сфера, това не означава, че съдът на Съюза трябва да се въздържа от контрол на направеното от Комисията тълкуване на данни с икономически характер. Всъщност съдът на Съюза трябва да провери не само дали представените доказателства установяват действителното положение и дали същите са достоверни и съгласувани, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадено сложно положение, както и това дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения. Все пак в рамките на този контрол той не следва да заменя преценката на Комисията относно икономическото положение със собствената си преценка. Освен това следва да се посочи, че когато дадена общностна институция разполага с широко право на преценка, проверката на спазването на определени процесуални гаранции е от основополагащо значение. Съгласно съдебната практика сред тези гаранции попада задължението за компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички значими елементи по случая и да мотивира в достатъчна степен своето решение (вж. решение от 22 ноември 2007 г., Испания/Lenzing, C-525/04 P, Сб., EU:C:2007:698, т. 56—58 и цитираната съдебна практика).
- 107 На първо място, жалбоподателите твърдят, че противно на направеното от Комисията в обжалваното решение, прилагането на принципа на технологична независимост зависи от всеки конкретен случай и от фактическите обстоятелства в различните части на Съюза. Според тях както от Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите от 17 септември 2003 г. относно прехода от аналогово към цифрово излъчване (от „цифрово превключване“ към „аналогово изключване“) (СОМ(2003) 541 окончателен) (наричано по-нататък „съобщението за прехода към цифрово излъчване от 2003 г.“), така и от Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите от 24 май 2005 г. относно ускоряване на прехода от аналогово към цифрово излъчване (СОМ(2005) 204 окончателен), следва, че принципът на технологична неутралност няма абсолютен характер. Испанският закон също го посочвал само като принцип, който трябва да се вземе предвид, доколкото е възможно.
- 108 Този довод обаче не доказва, че Комисията е допуснала явна грешка. Всъщност от съображение 154 от обжалваното решение е видно, че Комисията не е счела, че принципът на технологична неутралност е абсолютен, а е приела, че обикновено изборът на технология следва да се определя чрез неутрална по отношение на технологията обществена поръчка, какъвто е бил случаят в други държави членки. Според Комисията, тъй като в случая не е обявена обществена поръчка, изборът на конкретна технология може да бъде приет, ако е обоснован от констатациите на предварително проучване, които доказват, че по отношение на качество и цена би могло да бъде избрано само едно технологично решение. Тежестта на доказване се поема от държавата членка, която трябва да покаже, че това проучване е достатъчно обосновано и е осъществено напълно независимо. Следователно, противно на твърдението на жалбоподателите, Комисията не е изключила възможността в конкретен случай фактическите обстоятелства да могат да позволят да се избере дадено технологично решение.
- 109 Значението на принципа на технологична неутралност в тази област е подчертано от Комисията в точка 2.1.3 от съобщението за прехода към цифрово излъчване от 2003 г., както е видно от съображение 144 от обжалваното решение. Условието за технологична неутралност по смисъла на това съобщение предвижда по-специално, че отказът от аналогово излъчване на дадена територия може да се осъществи само ако почти всички домакинства получават цифровите услуги и че за постигането на тази цел трябва да се вземат предвид всички начини на излъчване

(решение Германия/Комисия, т. 75 по-горе, EU:T:2009:387, т. 69). Когато Комисията приема подобни актове с цел, като се спазва Договорът, да се уточнят критериите, които възнамерява да приложи при упражняване на правото си на преценка, тя сама ограничава това право, тъй като е длъжна да се съобрази с поясняващите норми, които сама е приела (решение от 28 ноември 2008 г., *Hotel Cipriani* и др./Комисия, T-254/00, T-270/00 и T-277/00, Rec, EU:T:2008:537, т. 292).

- 110 От друга страна, доколкото жалбоподателите са потвърдили в съдебното заседание, като са се позовали на съобщението за прехода към цифрово излъчване от 2003 г., че изборът на дадена технология от държава членка не изисква извършването на предварително проучване, следва да се отбележи, че съгласно точка 2.1.3 от това съобщение, поддържането на определено решение от публичните власти трябва да бъде обосновано от ясно набелязани и пропорционално следвани цели от общ интерес.
- 111 На второ място, жалбоподателите твърдят, че изборът на наземната платформа е обоснован съгласно няколко доклада. Според жалбоподателите от доклада от юли 2007 г. относно референтните разходи по процеса на универсално въвеждане на ЦНТ в Испания, изготвен от испанските органи, следва, че теоретичното понятие за технологична неутралност не било приложимо към технологичното изменение на наземната телевизия при специфичните обстоятелства на телевизионния пазар в Испания. Този доклад стигал до извода, че цифровизацията посредством технология, различна от наземната, имала много по-висока икономическа цена, че сателитната платформа не била надеждна, тъй като нямало да бъдат издадени разрешенията, изисквани от телевизионните оператори, и че да се използва технология, различна от наземната, би довело до сериозно забавяне на процеса на цифровизация. Този извод бил уточнен в анализа от страна на първия жалбоподател, който потвърждавал, че наземната технология била за предпочитане по икономически и технически причини. Освен това изборът на сателитното решение в зона III доказвал, че испанските органи са избрали обективно най-подходящата за всеки конкретен случай технология, което не било оспорено от Комисията. Това виждане се потвърждавало и от проучване от страна на оператор на далекосъобщителни инфраструктури и доставчик на оборудване за мрежи, което според жалбоподателите е трябвало да бъде преценено от Комисията. В съображения 158 и 164 от обжалваното решение обаче Комисията признала доказателствена стойност на проучване от страна на встъпилата страна и не се позовала конкретно на различните доклади от автономните области. При условията на евентуалност жалбоподателите поддържат, че Комисията е нарушила задължението си за мотивиране.
- 112 Следва да се припомни, че за да се установи, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите, която да може да обоснове отмяната на обжалваното решение, представените от жалбоподателя доказателства трябва да са достатъчни, за да лишат от правдоподобност преценките на фактите, възприети в това решение (решения от 12 декември 1996 г., *AIUFFASS* и *АКТ*/Комисия, T-380/94, Rec, EU:T:1996:195, т. 59 и *FAB*/Комисия, т. 50 по-горе, EU:T:2009:386, т. 78).
- 113 Първо, що се отнася до доклада, посочен в точка 111 по-горе, следва да се отбележи, че съгласно съображение 156 от обжалваното решение този доклад не доказва в достатъчна степен преимуществата на наземната платформа над сателитната. В него се заключава, че изборът на конкретно технологично решение за разширяване на покритието следва да се анализира за всеки регион поотделно, като се отчетат топографските и демографските особености на всеки от тях. Вместо това в него се набляга на необходимостта от провеждане на неутрална по отношение на технологията обществена поръчка за определяне на най-подходящата платформа.
- 114 Тези съображения не са опорочени от явна грешка. Всъщност от точка 6 от доклада, посочен в точка 111 по-горе, е видно, че испанските органи анализират два възможни сценария, а именно разширяването на покритието за 98—100 % от населението и разширяване на покритието за

96—100 % от населението. Нито един от двата сценария не съответства на разширяване на покритието за 96—98,5 % от населението. Освен това съгласно изводите в посочения доклад относно двата сценария, е възможно най-подходящото крайно решение да произтича от вземането предвид на двете алтернативи, а именно на наземната и сателитната платформа, като според случая се възприеме едното или другото решение в зависимост от условията и обстоятелствата на физическото местонахождение на населението, спрямо което ще бъде разширено покритието. Би било невъзможно да се предвиди в какво отношение всяка алтернатива би допринесла за вземането на крайното решение, без да се извърши предварително подробно проучване за всяка автономна област, като се отчете орографията на земната повърхност, териториалното разпределение на населението и положението на съществуващата мрежа за телевизионно разпространение. От изложеното по-горе следва, че направения в дози доклад анализ не обосновава неспазването на принципа на технологична неутралност. От друга страна, макар да е вярно, че както твърдят жалбоподателите, съгласно същия доклад при покритие над 90 жилища наземното излъчване би било по-икономичното решение, така или иначе този извод е добавен изрично като пример, без да се поставят обаче под съмнение другите изводи в посочения доклад.

- 115 Второ, що се отнася до анализа от страна на втория жалбоподател, от съображение 157 от обжалваното решение е видно, че в хода на административното разследване някои от автономните области са представили вътрешни изчисления или са съпоставили разходите за разширяване на покритието при използване на двете технологии. Въпреки това, в допълнение към несигурността относно датата на тези изчисления, никое от тях не е достатъчно подробно и надеждно, за да обоснове избора на наземна технология за разширяване на покритието. Освен това според Комисията нито едно от тези изчисления не е изготвено от независим експерт.
- 116 Тъй като анализът от страна на първия жалбоподател се отнася до мотивите, съдържащи се в съображение 157 от обжалваното решение, както потвърждава Комисията в съдебното заседание, отхвърлянето на този анализ от Комисията не е опорочен от явна грешка. Всъщност следва да се отбележи, че в този анализ изобщо не е посочена дата и че от становището на баските органи от 24 февруари 2011 г., представено в хода на административното производство, е видно, че разглежданият анализ потвърждава проучването от 2010 г. от страна на оператор на далекосъобщителни инфраструктури и доставчик на оборудване за мрежи. Тъй като разглежданият анализ е изготвен много след разглежданите мерки, той не може да обоснове неспазването на принципа на технологична неутралност с избора на наземната платформа. Всъщност съгласно съдебната практика въпросът дали дадена мярка представлява държавна помощ трябва да бъде разрешен с оглед на положението към момента на приемане на тази мярка (вж. решение от 12 май 2011 г., *Région Nord-Pas-de-Calais и Communauté d'Agglomération du Douaisis/Комисия*, T-267/08 и T-279/08, Сб., EU:T:2011:209, т. 143 и цитираната съдебна практика).
- 117 Доколкото жалбоподателите твърдят в това отношение, че в бележка под линия 69 от обжалваното решение Комисията неправилно е приела, че анализът от страна на първия жалбоподател не ѝ е бил изпратен, достатъчно е да се отбележи, че в същата бележка под линия Комисията е посочила, че не е изпратено проучване на баските органи относно оценката, съгласно което сателитната инфраструктура би струвала по-скъпо от модернизирането на наземната мрежа от втория жалбоподател. Впрочем от кореспонденцията между испанските органи и Комисията е видно, че последната е поискала допълнителна информация за извършената от баските органи оценка на разходите. Тази информация обаче не е била предоставена на Комисията. Ето защо в съображение 157 от посоченото решение Комисията е посочила, че анализът от страна на баските органи не е достатъчно подробен, за да обоснове избора на наземната технология за разширяването на покритието.

- 118 Трето, доколкото жалбоподателите твърдят, че изборът на сателитното решение в зона III доказвал, че испанските органи са избрали обективно най-подходящата за всеки конкретен случай технология, което не било оспорено от Комисията, следва да се отбележи, че този довод вече бе отхвърлен в рамките на първата част на първото основание (вж. точка 74 по-горе).
- 119 Четвърто, жалбоподателите твърдят, че тяхното виждане се потвърждава и от проучвания от страна на оператор на далекосъобщителни инфраструктури и доставчик на оборудване за мрежи, което според жалбоподателите е трябвало да бъде преценено от Комисията. В това отношение последната е приела в съображение 158 от обжалваното решение, че тези проучвания са проведени през 2010 г., следователно много след привеждането в действие на разглежданите мерки. Според Комисията независимо от обстоятелството, че посочените проучвания могат да се считат за независими или достатъчно надеждни, фактът, че те следват оспорваните мерки, означава, че проучванията не могат да бъдат цитирани в подкрепа на довода, че испанското правителство не е провело процедура за възлагане на неутрална по отношение на технологията обществена поръчка. Комисията е добавила, че резултатите от тези проучвания са в противоречие с оценките на разходите, представени от встъпилата страна, които показват, че сателитната технология е по-рентабилна.
- 120 Нито едно от представените от жалбоподателите доказателства не подкрепя твърдението, че тези съображения са явно неправилни. Всъщност, от една страна, от бележки под линия 37 и 38 от обжалваното решение, в които се съдържа резюме на съдържанието на проучванията от страна на оператор на далекосъобщителни инфраструктури и доставчик на оборудване за мрежи, представени от Комисията в рамките на постановените от Общия съд процесуално-организационни действия (вж. т. 28 по-горе), както и от съображение 158 от това решение, в което се съдържа преценката от Комисията на посочените проучвания във връзка с конкретния случай, е видно, че последната ги е разгледала. От друга страна, следва да се отбележи, че тези проучвания са от 2010 г. и имат за отправна точка 2009 г. Следователно Комисията е имала основание да приеме, че същите проучвания са последващи по отношение на разглежданите мерки. Вече бе припомнено, че въпросът дали дадена мярка представлява държавна помощ, трябва да бъде разрешен с оглед на положението към момента на приемане на тази мярка (вж. т. 116 по-горе). Както е видно от съпоставката на разглежданите проучвания с представените от встъпилата страна оценки на разходите, представени от Комисията в рамките на постановените от Общия съд процесуално-организационни действия (вж. т. 28 по-горе), Комисията е имала основание да приеме, че резултатите от съответните проучвания са в противоречие с представените от встъпилата страна оценки. От друга страна, самите жалбоподатели подчертават, че решението за избора на платформа не е взето от посочения оператор, а от испанските органи, които обаче не са били запознати с въпросните проучвания при приемането на тяхното решение.
- 121 Доколкото в съдебното заседание жалбоподателите поддържат в това отношение, като се позовават на решение от 3 юли 2014 г., Испания и др./Комисия (T-319/12 и T-321/12, EU:T:2014:604), че Комисията е трябвало да приеме и представените впоследствие доклади, доводите им не могат да бъдат приети. Всъщност следва да се отбележи, че по делото, по което е постановено това решение, е разгледан въпросът дали държава членка е действала така, както би го направил един частен инвеститор, а не въпроса за съвместимостта на мярка с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС. В това отношение Общият съд е приел в точка 134 от това решение, че допълнителните икономически анализи, представени от държавата членка в хода на административното производство, могат да изяснят обстоятелствата към момента на приемането на решението за инвестиране и дали тези анализи трябва да бъдат взети предвид от Комисията. Подобен извод обаче съвсем не поставя под съмнение съдебната практика, съгласно която въпросът дали дадена мярка представлява държавна помощ трябва да бъде разрешен с оглед на положението към момента на приемане на тази мярка, поради обстоятелството че ако Комисията взема предвид последващи данни, тя би поставила в по-благоприятно положение държавите членки, които не изпълняват

задължението си да я уведомят за проектите за помощи, които възнамеряват да предоставят (вж. решение Région Nord-Pas-de-Calais и Communauté d'Agglomération du Douaisis/Комисия, т. 116 по-горе, EU:T:2011:209, т. 143 и цитираната съдебна практика).

- 122 Пето, жалбоподателите твърдят, че Комисията не е приела изводите от проучванията от страна на оператор на далекосъобщителни инфраструктури и доставчик на оборудване за мрежи, а същевременно без никакво обяснение е счела в съображения 158 и 164 от обжалваното решение, че направените от встъпилата страна изчисления относно разходите имат по-голяма доказателствена стойност.
- 123 Този довод не може да бъде приет. Всъщност, от една страна, що се отнася до съображение 158 от обжалваното решение, бе установено (вж. т. 119 по-горе), че в него Комисията е приела, че независимо от обстоятелството, че разглежданите проучвания могат да се считат за независими или достатъчно надеждни, фактът, че те следват оспорваните мерки, означава, че проучванията не могат да бъдат цитирани в подкрепа на довода, че испанското правителство не е провело процедура за възлагане на неутрална по отношение на технологията обществена поръчка. Комисията е добавила, че резултатите от тези проучвания са в противоречие с оценките на разходите, представени от встъпилата страна, които показват, че сателитната технология е по-рентабилна.
- 124 От съображение 158 от обжалваното решение е видно, че Комисията не е приела резултатите от проучванията, представени от оператор на далекосъобщителни инфраструктури и доставчик на оборудване за мрежи, без да се произнася по тяхната независимост и надеждност, тъй като те следват по време разглежданите мерки и са в противоречие с оценките на разходите, представени от встъпилата страна. Противно на твърдението на испанските органи, Комисията не е отдала предпочитание на проучването от страна на последния в сравнение с проучванията, представени от оператора на далекосъобщителни инфраструктури и доставчик на оборудване за мрежи. Тя по-скоро се е ограничила до това да представи съдържанието на проучването от страна на встъпилата страна, според което сателитната технология е по-рентабилна, което е в противоречие с проучванията, представени от оператора на далекосъобщителни инфраструктури и доставчик на оборудване за мрежи. Този извод се потвърждава от обстоятелството, че от съображение 154 от посоченото решение следва, че според Комисията изборът на конкретна технология може да бъде приет, ако е обоснован от констатациите на предварително проучване, които доказват, че по отношение на качество и цена би могло да бъде избрано само едно технологично решение. Следователно, противно на твърдението на жалбоподателите, Комисията не е приела, че доводите в проучването от страна на посочения оператор са основателни или че това проучване доказва, че сателитното решение е по-добро. Целта ѝ е била да провери дали при неспазването на принципа на технологична неутралност, разглежданите мерки е можело да бъдат обосновани с предварително проучване в полза на едно-единствено технологично решение.
- 125 От друга страна, що се отнася до съображение 164 от обжалваното решение, Комисията е отбелязала, че според този оператор посоченият от испанските власти брой от 1 380 канала е твърде завишен. В замяна на това тя не е установила, че е точен посоченият от встъпилата страна брой на регионалните канали, а именно 415 съгласно бележка под линия 93 от същото решение. Доколкото е приела в това съображение, че испанските власти не са подкрепили с доказателства довода си, че сателитната технология не е пригодена за излъчване на голям брой регионални канали, Комисията само е приложила правилото относно тежестта на доказване, изложено в съображение 154 от това решение, съгласно което Кралство Испания следва да докаже, че по отношение на качество и цена би могло да бъде избрано само едно технологично решение.

- 126 Шесто, жалбоподателите твърдят, че Комисията не се е позовала конкретно на различните доклади на автономните области. Този довод също трябва да бъде отхвърлен. От една страна, що се отнася до Страната на баските, вече бе установено, че преценката на Комисията не е опорочена от явна грешка (вж. т. 115 и 116 по-горе). От друга страна, при липсата на уточнение за релевантността на докладите от другите автономни области във връзка с положението в Страната на баските, не може да се направи извод, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите относно Страната на баските.
- 127 Накрая, следва да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че при преценката на представения от първия жалбоподател анализ Комисията е нарушила задължението си за мотивиране. Всъщност причините, поради които според Комисията анализът от страна на баските органи не е достатъчен, за да обоснове избора на наземната технология за разширяването на покритието, са надлежно изложени в съображение 157 от обжалваното решение (вж. т. 116 по-горе).
- 128 На трето място, доколкото жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала грешка поради обстоятелството, че в три предходни случая е разрешила помощи, които не са съобразени с принципа на технологична неутралност, доводът им също трябва да бъде отхвърлен.
- 129 Всъщност следва да се отбележи, че жалбоподателите се позовават на по-ранна практика на Комисията при вземане на решения, чието съществуване те не доказват. Що се отнася до Решение № 103/2007 на Комисията от 25 ноември 2007 г. за придобиването на цифрови декодери и за адаптиране на антените в провинция Сория (Испания), вече е постановено, че Комисията изрично е установила, че разглежданата в това решение мярка позволява на потребителите да придобият какъвто и да е вид декодер благодарение на субсидия, независеща от вида на технологичната платформа, която потребителят ще избере да ползва, и изрично е стигнала до извода, че посочената мярка зачита принципа на технологична неутралност (решение от 15 юни 2010 г., Mediaset/Комисия, T-177/07, Сб., EU:T:2010:233, т. 103). В Решение № 222/2006 от 22 ноември 2006 г. относно намаляване на цифровия дивидент в Сардиния (ОВ С 68, 2007 г., стр. 5) и Решение SA.33980 от 5 декември 2013 г. относно местната телевизия в Обединеното кралство съответните органи са направили своя избор въз основа на предварителни проучвания, както е видно от бележки под линия 85 и 86 от обжалваното решение. При тези обстоятелства не може да се счита за доказано наличието на практика при вземане на решения. Във всички случаи законосъобразността на решение на Комисията, с което се установява, че дадена помощ не отговаря на условията за прилагане на тази дерогация, трябва да се преценява само в рамките на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, а не с оглед на твърдяна по-ранна практика (вж. решение от 21 юли 2011 г., Freistaat Sachsen и Land Sachsen-Anhalt/Комисия, C-459/10 P, EU:C:2011:515, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 130 На четвърто място, жалбоподателите твърдят, че Комисията не е проверила дали конкретните решения на всяка автономна област са взети с оглед на фактическите обстоятелства на съответната им територия и поради това мотивите на Комисията са опорочени. Този довод трябва да бъде отхвърлен.
- 131 Всъщност следва да се отбележи, че в съображения 90—93 от обжалваното решение, в които се препраща към съображения 23—31 от това решение, Комисията е описала правната основа на разглежданата помощ. Тя е установила, че правната рамка за преминаването към цифрово радио- и телевизионно разпространение в Испания е сложен комплекс от различни законови актове, издадени както от централното правителство, така и от регионалните и местните органи в рамките на четиригодишен период. Според Комисията, въпреки че националният технически план в полза на ЦНТ от 2005 г. и националният план в полза на ЦНТ от 2007 г. регулират предимно прехода към ЦНТ в зона I, те създават и основата за допълнителни мерки за разширяване в зона II. Националният технически план в полза на ЦНТ предоставя и правомощия на местните органи за създаване в сътрудничество с автономните области на допълнителните предавателни центрове, необходими за приемане на ЦНТ в последната зона.

Тези мерки за разширяване са приложени от регионалните органи след сключване на няколко рамкови споразумения с централното правителство и допълнения към рамковите споразумения. Според Комисията на практика автономните области са изпълнили насоките на централното правителство относно разширяването на ЦНТ. Моментът на ефективно изплащане на държавната помощ за въвеждане на ЦНТ в зона II се изразява в прехвърлянето на средства от централните и териториалните органи на получателите.

- 132 От различните законодателни и административни актове на испанските органи е видно, че планът за преход към цифрова телевизия на цялата територия на Кралство Испания главно посредством наземната технология следва инициатива, лансирана и координирана от централната администрация. Безспорно е, както следва от съображение 24 от обжалваното решение, че в Закон 10/2005, който поставя началото на регулирането на прехода към ЦНТ, е посочена необходимостта от насърчаване на прехода от аналоговата технология към ЦНТ. Както е видно от съображение 26 от посоченото решение, испанските органи предвиждат, в допълнителна разпоредба от националния технически план в полза на ЦНТ, възможността за разширяване на покритието посредством наземната технология в зоните със слаба гъстота на населението, при условие че местната инсталация е в съответствие с този план. Съображения 28—32 от това решение, чието съдържание не се оспорва от жалбоподателите, описват сътрудничеството между МПТТ и автономните области чрез рамкови споразумения и допълнения към рамковите споразумения, за да се осъществи цифровизацията в зона II. Тези актове са свързани по-специално със съфинансиране от испанското правителство на разширяването на покритието на ЦНТ в посочената зона.
- 133 Предвид изложеното по-горе Комисията не може да бъде упрекната, че е анализирала испанските мерки в полза на разгръщането на ЦНТ в зона II само в един-единствен контекст. Всъщност, тъй като различните мерки на държавна намеса на национално, регионално и общинско равнище трябва да се анализират в зависимост от тяхното действие, те са толкова тясно свързани помежду си, че Комисията е имала основание да ги счете за една-единствена схема за помощи, предоставена от публичните органи в Испания. Случаят е именно такъв, тъй като последователните мерки на държавна намеса в Испания са така тясно свързани предвид хронологията на приемането им, целта им и положението в посочената зона, че Комисията не може да бъде упрекната, че не ги е разделила (вж. в този смисъл решение от 19 март 2013 г., *Vouygues* и др./Комисия и др., C-399/10 P и C-401/10 P, Сб., EU:C:2013:175, т. 103 и 104).
- 134 Освен това в случай на схема за помощи Комисията може просто да проучи характеристиките на разглежданата схема, за да прецени в мотивите на решението дали тази схема е подходяща за постигането на целите, предвидени в член 107, параграф 3 ДФЕС. По този начин в отнасящото се до подобна схема решение Комисията не е длъжна да прави анализ на отпуснатите въз основа на тази схема помощи във всеки отделен случай. Едва на етапа на възстановяване на помощите ще бъде необходимо да се провери индивидуалното положение на всяко засегнато предприятие (решения от 7 март 2002 г., Италия/Комисия, C-310/99, Rec, EU:C:2002:143, т. 89 и 91, от 9 юни 2011 г., *Comitato „Venezia vuole vivere“* и др./Комисия, C-71/09 P, C-73/09 P и C-76/09 P, Сб., EU:C:2011:368, т. 63 и от 13 юни 2013 г., *HGA* и др./Комисия, C-630/11 P—C-633/11 P, Сб., EU:C:2013:387, т. 114).
- 135 От друга страна, от съображение 114 от обжалваното решение е видно, че Комисията е разгледала в частност случая с Баската автономна област, която испанските органи са представили, като най-добър и единствен пример, за да се позоват на липсата на държавна помощ съгласно критериите, изведени от Съда в решение *Altmark Trans* и *Regierungspräsidium Magdeburg*, т. 18 по-горе (EU:C:2003:415).

- 136 На пето място, жалбоподателите упрекуват Комисията, че при разглеждането на пропорционалността на въпросната мярка не е взела предвид разпределението на правомощията между публичните административни органи, тъй като е изисквала испанското правителство да организира процедури за възлагане на обществени поръчки на цялата своя територия.
- 137 В това отношение следва да се отбележи, че в съображение 166 от обжалваното решение Комисията е приела, че по отношение на пропорционалността целесъобразно за испанското правителство би било при замислянето на интервенцията в зона II първо да направи съпоставка на разходите или да проведе процедура за възлагане на обществена поръчка на национално равнище. Според Комисията при провеждането на процедура за възлагане на обществена поръчка на национално равнище би могло да се очаква допълнително намаление на цените. Тя уточнява, че макар испанските органи да са компетентни да определят своята административна организация при предоставянето на финансиране от централното правителство, вместо да настоява за използването на ЦНТ, испанското правителство би могло поне да насърчи автономните области да вземат предвид при тръжните процедури възможните рентабилни решения за икономия на разходи, предлагани от определени платформи.
- 138 Тези съображения не са опорочени от грешка при прилагане на правото. Всъщност Комисията е отчела разпределението на правомощията между испанските публични административни органи и само е подчертала обстоятелството, че испанското правителство е могло да насърчи автономните области да вземат предвид възможните рентабилни решения за икономия на разходи вследствие на координирани действия. Противно на твърдението на жалбоподателите, Комисията не е изисквала да се проведе една-единствена процедура за възлагане на обществена поръчка на цялата испанска територия. Тъй като преходът към ЦНТ е предмет на различни законодателни и административни мерки на испанските власти на национално равнище и този преход е финансиран отчасти от бюджета на това правителство (вж. точки 2—8 по-горе), не може да се направи изводът, че насърчаването на автономните области да проведат процедури за възлагане на обществени поръчки при отчитане на евентуални възможности за икономия на разходи, която може да се постигне чрез определени платформи, нарушава разпределението на правомощията между испанските публични административни органи.
- 139 Ето защо първото оплакване трябва да бъде отхвърлено.
- По второто оплакване, изведено от липсата на неоправдано нарушаване на конкуренцията
- 140 Жалбоподателите твърдят, че разглежданата мярка представлява минимална необходима мярка за постигане на преследваната цел, като се избегне неоправдано нарушаване на конкуренцията. Според тях, като е посочила накратко в съображение 170 от обжалваното решение, че е налице неоправдано нарушаване на конкуренцията, Комисията е нарушила задължението си за мотивиране и е допуснала грешка.
- 141 В това отношение е достатъчно да се отбележи, от една страна, че от съображения 153—169 от обжалваното решение е видно, че според Комисията неоправданото нарушаване на конкуренцията е налице поради неспазването на принципа на технологична неутралност, което признават впрочем и жалбоподателите в своята жалба. Следователно Комисията не е нарушила задължението си за мотивиране. От друга страна, вече бе отхвърлен доводът, с който жалбоподателите целят да обосноват грешките в преценката на Комисията относно неспазването на принципа на технологична неутралност (вж. т. 102—139 по-горе).
- 142 Следователно второто основание трябва да бъде отхвърлено.

143 Ето защо втората част на второто основание следва да бъде отхвърлена, а оттук и основанието в неговата цялост.

По третото основание, изведено от грешка при прилагане на правото относно констатацията за нова помощ

144 Жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е приела, че разглежданата мярка представлява нова помощ. Според тях цифровизацията на аналоговата мрежа, състояща се в обикновено увеличаване на техническия ѝ капацитет, представлява несъществено изменение на евентуална съществуваща помощ, а не нова помощ, доколкото първоначалното разгръщане на мрежата е започнало през 1982 г., а именно преди присъединяването на Кралство Испания към Европейския съюз.

145 Следва да се посочи, че в съображения 173—175 от обжалваното решение Комисията е приела, че разглежданата мярка представлява нова помощ, за която Кралство Испания е трябвало да отправи уведомление.

146 Трябва да се напомни, че член 108 ДФЕС предвижда отделни процедури в зависимост от това дали помощите са нови или съществуващи. Въпреки че съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС Комисията трябва да бъде уведомена предварително за новите помощи и те не могат да бъдат приведени в действие, преди процедурата да завърши с окончателно решение, в съответствие с член 108, параграф 1 ДФЕС съществуващите помощи могат да бъдат правомерно прилагани, докато Комисията не е установила тяхната несъвместимост (вж. решение Р, т. 95 по-горе, ЕУ:С:2013:525, т. 36 и цитираната съдебна практика). Съществуващите помощи трябва да се считат за правомерни, докато Комисията не установи несъвместимостта им с вътрешния пазар (вж. решение Р, т. 95 по-горе, ЕУ:С:2013:525, т. 41 и цитираната съдебна практика).

147 Член 1, буква б), подточка i) от Регламент (ЕО) № 659/1999 от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [108 ДФЕС] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) предвижда, че съществуваща помощ означава всяка помощ, която съществува в съответната държава членка преди влизането в сила на Договора, т.е. схеми за помощи и индивидуална помощ, които са били въведени в действие преди и продължават да се прилагат след влизането в сила на Договора. Съгласно член 1, буква в) от този регламент всяка помощ, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които не са съществуваща помощ, включително измененията на съществуваща помощ трябва да се счита за нова помощ. В това отношение член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането от Регламент № 659/1999 (ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 42) предвижда, че за целите на член 1, буква в) от Регламент № 659/1999 промяна на съществуваща помощ означава всякакво изменение, различно от промени от чисто формален или административен характер, което не оказва влияние върху оценката на съвместимостта на мярката за помощ с вътрешния пазар.

148 По същество мерките за въвеждане на помощи или за изменение на съществуващи помощи представляват нови помощи. По-специално, когато изменението засегне първоначалната схема за помощ в самата ѝ същност, тази схема се превръща в нова схема за помощ (вж. решения от 30 април 2002 г., Government of Gibraltar/Комисия, T-195/01 и T-207/01, Rec, ЕУ:Т:2002:111, т. 109—111, от 11 юни 2009 г., АЕМ/Комисия, T-301/02, Rec, ЕУ:Т:2009:191, т. 121 и от 11 юли 2014 г., Telefónica de España и Telefónica Móviles España/Комисия, T-151/11, Сб., ЕУ:Т:2014:631, т. 63).

- 149 В случая Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че разглежданата помощ представлява нова помощ, тъй като тази мярка е изменила съществено първоначалната схема. Всъщност е безспорно, както посочва Комисията в съображение 174 от обжалваното решение, че в началото на осемдесетте години, когато е започнало финансирането на разширяването на наземната мрежа, на пазара не е имало частни радио- и телевизионни оператори, че следователно разширената инфраструктура е обслужвала само нуждите на обществените радио- и телевизионни оператори и че разширяването на съществуващата наземна мрежа, която е била единствената платформа за предаване на телевизионен сигнал в Испания към този момент, не е предизвикало нарушаване на конкуренцията с други платформи.
- 150 По отношение на тази първоначална схема Комисията е имала основание да приеме в съображение 175 от обжалваното решение, че тъй като получателят и общите условия на публично финансиране са се променили значително, разглежданата мярка не може да се разглежда като промяна от чисто формален или административен характер, а представлява изменение, което засяга самата същност на първоначалната схема. В това отношение Комисията правилно е отбелязала, че развитието на законодателството и технологиите е довело до нови платформи за радио- и телевизионно разпространение и нови пазарни участници, по-специално частни радио- и телевизионни оператори. Както посочва Комисията в съображение 175, следва да се вземе предвид и обстоятелството, че преминаването от аналогова към цифрова телевизия е станало възможно единствено благодарение на напредъка на технологиите след момента на присъединяването на Кралство Испания към Съюза. Следователно, противно на твърдението на жалбоподателите, изменението на първоначалната схема не се свежда до подобряване на техническия капацитет на съществуващата мрежа или до обикновено наслагване към първоначалната схема, а може да окаже влияние върху оценката на съвместимостта на разглежданата помощ с вътрешния пазар.
- 151 Ето защо третото основание следва да бъде отхвърлено, а оттук и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 152 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези, направени от Комисията и от встъпилата страна по главното производство, в съответствие с техните искания. Съдебните разноски по обезпечителното производство се понасят от жалбоподателите, в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Comunidad Autónoma del País Vasco и Itelazpi, SA понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези, направени от Европейската комисия и от SES Astra по главното производство.**
- 3) **Comunidad Autónoma del País Vasco и Itelazpi понасят съдебните разноски по обезпечителното производство.**

Dittrich

Szwarcz

Tomljenović

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 26 ноември 2015 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	2
Производство и искания на страните	6
От правна страна	7
По първото основание, изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС	8
По първата част, изведена от липсата на икономическо предимство	8
– По първия критерий, изведен в решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415), относно изпълнението на задължения за обществена услуга	9
– По четвъртия критерий, възприет в решение Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, точка 18 по-горе (EU:C:2003:415) относно гаранцията за най-ниска за териториалната общност цена	16
По втората част, изведена от липсата на избирателно предимство	18
По второто основание, изведено от грешка при прилагане на правото при анализа на съвместимостта на разглежданата мярка с вътрешния пазар	19
По първата част, изведена от грешка при прилагането на Решение 2005/842	19
По втората част, изведена от нарушение на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС	20
– По първото оплакване, изведено от грешки относно технологичната неутралност, подходящия характер и пропорционалността на разглежданата мярка	20
– По второто оплакване, изведено от липсата на неоправдано нарушаване на конкуренцията	28
По третото основание, изведено от грешка при прилагане на правото относно констатацията за нова помощ	29
По съдебните разноски	30